

Παγκόσμια Καλή Θέληση

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

2006 No 3

Ένα τακτικό δελτίο που προβάλλει την ενέργεια της καλής θέλησης μέσα στις παγκόσμιες υποθέσεις

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ;

Τί είναι Ζωή; Σε αυτό το τεύχος του Ενημερωτικού μας Δελτίου θα εξετάσουμε αυτό το πιο θεμελιώδες από κάθε άλλο ζήτημα: Πώς αντιλαμβανόμαστε τη ζωή και, πόσο βαθιά καταλαβαίνουμε αυτήν την ενέργεια που βρίσκεται μέσα στον ίδιο τον πυρήνα της ανθρωπίνης ύπαρξης; Η απάντηση που δίνουμε σε αυτά τα ερωτήματα έχει επιπτώσεις στον τρόπο που σκεφτόμαστε τα πολλά και διάφορα ζητήματα που προκύπτουν σήμερα: Την αρχή και το τέλος της ζωής, τη γέννηση και το θάνατο, το δικαίωμα στη ζωή, το δικαίωμα για έναν καλό θάνατο, το πότε πρέπει να διατηρείται η ζωή, το πότε –και αν πρέπει– να τερματίζεται η ζωή.

Αυτά τα ζητήματα δεν συζητούνται πλέον με διακριτικότητα και εχεμύθεια στα γραφεία των παθολόγων. Ακούγονται πλέον ανοιχτά και δημόσια και όλοι καλούνται να εκφράσουν την άποψή τους. Η Παγκόσμια Καλή Θέληση εντούτοις, δεν υποστηρίζει συγκεκριμένες θέσεις πάνω σε πολλά από αυτά τα ζητήματα, όπως λ.χ. οι αμβλώσεις ή η ευθανασία. Εκείνο που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να προσφέρουμε μια βαθύτερη, πιο εσωτερική θέαση της φύσης της ζωής. Τώρα, περισσότερο από ποτέ, χρειάζεται να βαθύνει η κατανόηση μας πάνω σε αυτά τα ζητήματα προκειμένου οι απόψεις όλων μας να είναι γερά βασισμένες πάνω σε αυτό που νομίζουμε ότι βρίσκεται πιο κοντά στην αλήθεια, έτσι τουλάχιστον όπως αυτή μας αποκαλύπτεται σήμερα. Όμως όλα τα ζητήματα απορρέουν από το πιο βασικό ερώτημα όλων: Τί είναι ζωή;

Για να είμαστε ειλικρινείς, και λαμβάνοντας υπόψη το γενικό επίπεδο συνειδησης που επικρατεί τώρα, εμείς τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούμε είμαστε σε θέση ακόμη να αντιληφθούμε και να κατανοήσουμε αυτό το ζήτημα με όρους απόλυτης αλήθειας. Έτσι αυτό που μπορούμε εν προκειμένω να κάνουμε είναι να συγκεντρώσουμε εδώ μερικά από όσα ανά τους αιώνες εξέχουσες διάνοιες αλλά και παραδοσιακές διδασκαλίες μας έχουν αποκαλύψει σχετικά με τη ζωή. Για εμβαθύνουμε την κατανόησή μας περί της ζωής, θα προτείναμε να στραφούμε στις μεταφυσικές διδασκαλίες που παρουσιάζονται με τα βιβλία της Αλικής Μπέιλι. Εκεί μας προσφέρεται μια προοπτική επέκεινα της εν γένει παραδεκτής υλιστικής άποψης που επικρατεί σήμερα. Δεν πρόκειται βεβαίως για θέσεις που θα πρέπει να γίνουν δογματικά αποδεκτές, παρά προσφέρονται ως ιδέες για στοχασμό. Αν απηχούν αληθινές στην ενόρασή σας, τότε επιτρέψτε τους να διευρύνουν το βάθος και την ποιότητα της διανοίας σας, αλλά και των επιλογών σας.

Από μεταφυσικής πλευράς λοιπόν, τί είναι ζωή; Αυτή άποψη θεωρεί τη ζωή ως μια διακριτή ενέργεια που διατρέχει τα πάντα και διαπερνά και ζωντανεύει όλες τις μορφές – από το ελάχιστο άτομο της υπόστασης, μέχρι τον άνθρωπο και τον πλανήτη συνολικά. «Η ζωή είναι μία και τίποτε δεν μπορεί ποτέ να πάρει ή να θίξει εκείνη την ζωή». Η ζωή υπό αυτή την έννοια δεν προκύπτει ούτε κατάγεται από κάποια ιδιαίτερη μορφή. Προσδίδεται, χαρίζεται, στη μορφή από το Θεό. Είναι η μια ζωή που πνέει μέσα σε όλες τις μορφές. Ακόμα και όταν καταστρέφονται και πεθαίνουν οι μορφές, όπως γίνεται με τις ανθρώπινες ή τις ζωικές μορφές, η ζωή παραμένει. Η ζωή υπάρχει πέρα από τις κάθε λογής μορφές. Κατά συνέπεια, η ενέργεια της μιας Ζωής είναι η ίδια ακριβώς ζωή που εκφράζεται μέσω ενός διαμαντιού, ενός τριαντάφυλλου, μιας βελανιδιάς, ενός σκύλου, ενός αλόγου, ενός ανθρώπου ή μιας ανθρώπινης ψυχής. Όλα είναι εκφράσεις της δημιουργικής δραστηριότητας της Ζωής.

Ίσως ένας άλλος τρόπος με τον οποίο φαίνεται το ενιαίο της ζωής είναι η σχέση που έχει με την θεία Τριάδα, όπως αυτή συμβολίζεται με τους όρους Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα ή διαφορετικά, Πνεύμα, Ψυχή και Ύλη. Η Ζωή σε αυτήν την περίπτωση περιγράφεται ως «εκείνο το τέταρτο κάτι που αιωρείται πίσω από σύμπασα την εκδήλωση και πίσω από τα πάντα, πίσω από όλες τις ποιοτικά διαβαθμισμένες εκφράσεις της θεότητας, είναι εκείνο που υπαινίσσεται το Μπαγκαβάτ Γκίτά με τα λόγια: «Αν κι έχω διαπεράσει ολόκληρο τούτο το σύμπαν, με ένα ψήγμα του Εαυτού μου, παραμένω» (Εσωτερική Αστρολογία, σ. 592).

Πότε αρχίζει η Ζωή;

Φαίνεται να υπάρχει μεγάλη αβεβαιότητα στην απάντηση αυτής της ερώτησης. Η άποψη που μοιάζει να επικρατεί είναι ότι, όσον αφορά στην ανθρώπινη ζωή, αυτή αρχίζει τη στιγμή της σύλληψης. Οπωσδήποτε πάντως εκεί όπου η συνείδηση εστιάζεται και ταυτίζεται μέσα στο πυκνό φυσικό επίπεδο, εκεί ακριβώς η ζωή φαίνεται να αρχίζει, δηλαδή εκεί όπου και όταν αρχίζει η ανάπτυξη της ανθρώπινης μορφής.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη την παραπάνω μεταφυσική θέαση, η ζωή –είτε εκφράζεται μέσα από μια ανθρώπινη μορφή είτε όχι– δεν έχει ούτε συγκεκριμένη αρχή, ούτε τέλος. Η ζωή είναι. Πρόκειται για κάτι πάντα παρόν, που δεν μπορεί να αφαιρεθεί. Η ενέργεια της μιας Ζωής είναι παρούσα ακόμη και πριν τη σύλληψη στο

ωάριο/αυγό και το σπέρμα και στα ίδια τα άτομα που συγκροτούν τα μόρια και τα κύτταρα. Όταν το αυγό και το σπέρμα ενώνονται, η ζωική ενέργεια που αυτά φέρουν μεταβιβάζεται και περνάμε στο στάδιο του σχηματισμού κυττάρων τα οποία, τελικά, αν τα καταφέρουν, θα απαρτίσουν μια ανθρώπινη μορφή ή τη μορφή ενός ζώου ή ενός φυτού, αναλόγως της περιπτώσεως. Υπάρχει δηλαδή μόνο η αρχή μιας νέας μορφής.

Είναι σημαντικό να γίνει κατανοητή η διαφορά που υπάρχει μεταξύ της ενέργειας της ζωής και της υπόστασης της μορφής. Η ζωή είναι μια διαρκής ροή ηλεκτρικής ενέργειας,¹ ενώ οι μορφές είναι παροδικές εκφράσεις, δια των οποίων η ζωή εκδηλώνεται πάνω στο πυκνό φυσικό πεδίο. Έτσι λοιπόν, όταν παραδείγματος χάριν χρησιμοποιούμε τον όρο «ανθρώπινη ζωή», περιγράφουμε μια ανθρώπινη μορφή με συνείδηση, την οποία παρέχει η ψυχή, ενώ και οι δύο –ψυχή και μορφή– ζωντανεύουν από την ενέργεια της μιας Ζωής.

Τα Δικαιώματα της Ανθρώπινης Ζωής

Οι ανθρώπινες κοινωνίες αποδίδουν ιδιαίτερη σημασία στην ιερότητα και τα δικαιώματα που αναγνωρίζουν ότι διαθέτει η ανθρώπινη ζωή. Όμως αυτή η σημασία αξιολογείται σύμφωνα με την περιορισμένη κατανόηση που υπάρχει για αυτό που είναι ο άνθρωπος. Εάν η ζωή δεν έχει αρχή ή τέλος, όπως το θέτει η μεταφυσική άποψη, ποιες είναι οι επιπτώσεις που μπορεί να έχει αυτό στη σημασία που προσδίδεται στη ζωή; Για να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα πληρέστερα θα χρειαζόταν να διαθέταμε μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα του ανθρώπου, περιλαμβανομένου και του παράγοντα της ψυχής, αλλά και του ρόλου που αυτή διαδραματίζει στη δημιουργία της ανθρώπινης ζωής.

Στην όλη συζήτηση που γίνεται σήμερα σχετικά με την ανθρώπινη ζωή, με την αρχή και το τέλος της, αλλά και με το σκοπό της ζωής, ελάχιστη αναφορά γίνεται στην ύπαρξη της ανθρώπινης ψυχής και του ρόλου που παίζει άμεσα στη ζωή του ανθρώπου. Εδώ και πάλι η μεταφυσική άποψη είναι επιβοηθητική. Κάθε εξέταση της ανθρώπινης ζωής που γίνεται χωρίς να συνυπολογίζεται η ψυχή, είναι μερική. Στην πραγματικότητα εκείνο ακριβώς που κάνει κάποιον να είναι άνθρωπος, είναι η παρουσία της εξατομικευμένης ψυχής. Η ανθρώπινη μας υπόσταση δεν είναι απόρροια των φυσικών κυττάρων του σώματος. Ακριβώς η ψυχή, καθώς ενσαρκώνεται μέσα στο σώμα, παρέχει κατά μεγάλο μέρος την ανθρώπινη νοημοσύνη. Η ψυχή σύμφωνα με τα γραπτά της Μπέιλη, παίρνει στην κατοχή της το έμβρυο μόλις κατά τη διάρκεια του τετάρτου μήνα της κύησης, κατά τη διάρκεια της «επιτάχυνσης». Πριν από εκείνη τη φάση η καρδιά και ο εγκέφαλος του εμβρύου δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη αρκετά για την αγκυροβόληση της ζωής και της συνείδησης στην κεφαλή και την καρδιά, αντίστοιχα. Η ψυχή χρειάζεται να περιμένει μέχρι να ετοιμαστεί το «όχημα» μέσω της δημιουργικής διαδικασίας, προτού να μπορέσει να αρχίσει να σκέφτεται και να ενεργεί ως αναγνωρισμένος άνθρωπος.

Η ψυχή στέκει ως ο μεσολαβητής παράγοντας μεταξύ του Θεού, ως Πνεύμα, και του φυσικού ανθρώπου.

Αντιπροσωπεύει τη μέση θέση της Τριάδας: Πατέρας, Υιός και Άγιον Πνεύμα ή Πνεύμα, Ψυχή και Ύλη. Η ψυχή προικίζει τον άνθρωπο με την ικανότητα της συνείδησης. Από μιας μεταφυσικής απόψεως, που ενσωματώνει την περί μετενσαρκώσεως πεποίθηση, εκείνο ακριβώς που ενσαρκώνεται σε μια ιδιαίτερη ανθρώπινη μορφή από τη μια ζωή στην άλλη, είναι η ψυχή. Έχει έναν ιδιαίτερο σκοπό, που τον εκπληρώνει σύμφωνα με το Σχέδιο του Θεού μέσα στην εμπειρία της κάθε ζωής ξεχωριστά αλλά και συνολικά. Η ψυχή είναι ουσιαστικά ο εξατομικευμένος εαυτός, ο οποίος εισέρχεται στο φυσικό σώμα κατά την εποχή της γέννησης και εγκαταλείπει το σώμα τη στιγμή του θανάτου. Το σώμα είναι απλά ο «φορέας» δια του οποίου η ψυχή εκφράζει μια ορισμένη ποιότητα συνείδησης, όσο διαρκεί το διάστημα που αυτή βρίσκεται πάνω στο φυσικό κόσμο.

Αυτός λοιπόν ο παράγοντας της ψυχής, επηρεάζει το ζήτημα του πότε αρχίζει η ζωή. Αφού η ζωή είναι καθαρή ηλεκτρική ενέργεια, μοιάζει να μην έχει αρχή ούτε τέλος, παρά είναι εσαεί παρούσα. Η ψυχή είναι η αθάνατη ύπαρξη, ο αθάνατος εαυτός, εκείνο που παρέχει τη συνοχή και τη συνέχεια από τη μια ζωή στην άλλη ζωή μέσα στο φυσικό σώμα. Εκείνο το «-η ψυχή- είσαι εσύ. Ποτέ δεν πεθαίνουμε πραγματικά, αλλά έχουμε «ζώνη ατελείωτη», ενώ βεβαίως είχαμε την εμπειρία της μετάβασης από τη γέννηση στο θάνατο πολλές φορές. Εάν αυτό όντως συμβαίνει, εάν αυτή η εσωτερική άποψη όντως διέθετε κάποιο βαθμό αλήθειας, δεν θα άλλαζε τον τρόπο που σκέφτεται κάποιος τα πολύ αμφιλεγόμενα ζητήματα που αφορούν και περιβάλλουν τη γέννηση και το θάνατο;

Τα Δικαιώματα των Αγέννητων

Αυτά τα δικαιώματα πότε αρχίζουν; Τη στιγμή της σύλληψης, τη στιγμή της γέννησης ή κάποια στιγμή ενδιάμεσα; Αυτό είναι ένα ζήτημα που για να πούμε την αλήθεια, δεν επιθυμούμε να απαντήσουμε, επειδή το θέμα των δικαιωμάτων διαφέρει από κοινωνία σε κοινωνία. Δεν έχουν θεσπιστεί καθολικά τα δικαιώματα που αναφέρονται στο αναπτυσσόμενο έμβρυο.

Αυτό που εντούτοις είναι καθολικό από πνευματικής απόψεως, είναι το γεγονός της μιας ψυχής και της δημιουργικής διαδικασίας που κινητοποιείται από τη στιγμή της σύλληψης. Εάν δεν υπάρξει εμπόδιο, αυτές οι δυνάμεις θα εκτυλιχθούν αυτόματα, σύμφωνα με τον πνευματικό νόμο και θα καταλήξουν κατά κανόνα σε έναν ζωντανό ανθρώπινο ον. Αλλά το εγγενές δικαίωμα του εμβρύου να αναπτυχθεί και να φθάσει στη γέννηση, συχνά αποτελεί επιλογή της ψυχής και, μερικές φορές είμαστε υποχρεωμένοι, εάν το «όχημα» δεν αναπτύσσεται σύμφωνα με τα σχέδια της ψυχής για εκείνη την ιδιαίτερη ζωή, να δεχθούμε ότι εκείνη μπορεί να τερματίσει τη διαδικασία, άπαξ και το έμβρυο διαπιστωθεί ότι είναι θνησιγενές. Έτσι το ζήτημα των «δικαιωμάτων» από την άποψη της ψυχής δεν μπορεί να καθοριστεί και τόσο απόλυτα. Η ψυχή βλέπει την κάθε μεμονωμένη ζωή ως μια συνοπτική εμπειρία μέσα σε μια μακρόχρονη σειρά ζών - ενσαρκώσεων και η απόφασή της επηρεάζεται

από το κάρμα και το θείο σχέδιο μάλλον, παρά από τα όποια δικαιώματα. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ψυχή είναι πράκτορας της θείας εξελικτικής ώθησης, αλλά η κάθε ψυχή διατηρεί το δικαίωμα της δικής της επιλογής κατά τον καθορισμό του που και πως θα ενσαρκωθεί σε ένα ανθρώπινο σώμα.

Υπάρχει επίσης μια παρόμοια επιλογή και αυτό είναι εκείνο που αποκαλείται «τέλος» της ζωής. Κι εδώ επίσης έχουμε ένα ζήτημα που χρειάζεται να ιδωθεί πιο εσωτερικά σήμερα. Στη φυσική πορεία του βίου η στιγμή του θανάτου μπορεί να αποτελεί κάλλιστα επιλογή της ψυχής. Η απόσυρση μπορεί να είναι αργή ή γρήγορη. Οποιοσδήποτε όμως κι αν είναι ο χρονισμός, τα αποτελέσματα είναι ίδια, ακόμη και στην περίπτωση ενός ατυχήματος ή μιας αυτοκτονίας ή θανάτου σε πόλεμο ή μιας εκτέλεσης – η ψυχή απελευθερώνεται από το κράτημα της φυσικής μορφής. Επιστρέφει στην επισκιάζουσα πηγή της. Εκεί είναι οι αθάνατοι εαυτοί / σταυροί ως προς μια ανώτερη κλίμακα της ζωής. Ο θάνατος δεν είναι παρά μόνο μια μετάβαση από μια κατάσταση της συνείδησης σε άλλη.

Πώς όμως αυτό επηρεάζει την έντονα κρατούσα πίστη περί ιερότητας της ζωής; Άραγε αυτή η πεποίθηση δεν στρέφεται περισσότερο στην ιερότητα του σώματος μέσα από την στενή ταύτιση μας με την εξωτερική προσωπικότητα; Οποσδήποτε και υπάρχει ιερότητα σε αυτήν την προσωπική έκφραση της ζωής. Όμως, ως εξατομικευμένη δημιουργία της ψυχής, η ύπαρξη της προσωπικότητας έχει ένα ορισμένο σχέδιο και σκοπό, που σχετίζεται με τη θεία Θέληση. Αυτή η ανώτερη ιερότητα που διαθέτει η θέληση του Θεού μέσα στη δημιουργία, θα έπρεπε να μας κάνει να επεκτείνουμε την εστίαση σκέψης μας και να συμπεριλάβουμε αυτόν τον μεγαλύτερο σκοπό. Αυτή η θέαση απαιτεί από εμάς να διαθέτουμε μια πολύ πιο περιεκτική ταύτιση από την τωρινή, τέτοια που να συμπεριλαμβάνει και τους υποκείμενους σκοπούς της ζωής. Όχι μόνο τους φαινομενικούς.

Αν θα αναλογιζόμασταν τις μεγάλες καταστροφές υποδομών, ζωικών και φυτικών μορφών από θύελλες, τυφώνες, σεισμούς, τσουνάμι, πλημμύρες, κ.λπ. – γεγονότα που πολλοί αποκαλούν ή νομίζουν «έργο Θεού», θα ρωτούσαμε: τρέφουμε άραγε γι αυτές τις μορφές την ίδια ιερή εκτίμηση που αποδίδουμε στην «ανθρώπινη ζωή»; Συχνά ακούγεται η ερώτηση: γιατί άραγε ο Θεός επιτρέπει το θάνατο τόσων πολλών ανθρώπων; Η απάντηση στην τελική ανάλυση μπορεί να ξεπερνά τη δυνατότητά μας να αντιληφθούμε το ζήτημα και να καταλάβουμε. Αλλά εδώ και πάλι, από μια μεταφυσική προοπτική, ση-

μειώνουμε ότι όλες οι μορφές μέσα στη Δημιουργία είναι παροδικές και διαρκώς εξελίσσονται. Αν έχουμε λοιπόν υπ' όψιν τις κυκλικές ενέργειες της ψυχής, δεν δικαιολογείται να αποδίδουμε στο ανθρώπινο σώμα τη σπουδαιότητα και την προτεραιότητα που συνήθως έχουμε την τάση να του προσδίδουμε. Καθώς υπάρχουμε μέσα σε χρόνο και χώρο, το μόνο, σχεδόν, που ξέρουμε είναι η ζωή της προσωπικότητας και σχεδόν τίποτε για την ζωή της ψυχής. Από πλευράς της ψυχής, ο τερματισμός ή ο «πρόωρος» θάνατος του φυσικού σώματος δεν είναι και μεγάλη τραγωδία. Μπορεί απλώς να σημάνει μια διακοπή του σχεδίου που είχε η ψυχή για εκείνη την ιδιαίτερη ζωή – ένα σχέδιο και έναν σκοπό που μπορεί να συνεχιστεί στην επόμενη ζωή, μέσα σε ένα άλλο σώμα.

Όλο αυτό ίσως ακούγεται αποστειρωμένο, άκαρδο και άσπλαχνο, αν λάβουμε υπόψη τον τρόπο που εκτιμούμε σήμερα την ανθρώπινη ζωή και την έντονα συναισθηματική σχέση που έχουμε με τους αγαπημένους μας, γεννημένους και αγέννητους. Αλλά με τον πνευματικό, το μεταφυσικό τρόπο κατανόησης της ανθρώπινης ζωής – προς τον οποίο εξελίσσεται η ανθρώπινη συνείδηση – καλούμαστε να ωριμάσουμε και να εκφράσουμε ένα νέο βάθος ζωής, όπου θα δεσπόζει η ανώτερη αγάπη του Θεού. Είναι μια αγάπη που τελικά θα πρέπει και να μάθουμε και να υπηρετούμε.

Όπως έχει το πράγμα, σήμερα, η γέννηση, ο θάνατος και η ζωή η ίδια, μοιάζουν σαν να έχουν φυλακιστεί μέσα σε έναν γήινο τάφο. Λες και όλη η ύπαρξη να αρχίζει και να τελειώνει στο πυκνό φυσικό επίπεδο. Αυτή η άποψη και η ισχυρή επικέντρωση στη μορφή έχει δημιουργήσει μια τέτοια κατάσταση, που τελικά κατέληξε στον ολοκληρωτικό έλεγχο της ανθρώπινης σκέψης από τις υλιστικές δυνάμεις – δυνάμεις που τείνουν απλώς να διαχωρίζουν και να διαιρούν. Αυτή η περιορισμένη και φυλακισμένη αντίληψη θα πρέπει να απελευθερωθεί. Δύναμη απελευθέρωσης είναι η περιεκτική των πάντων αγάπη της ψυχής. Όταν καταφέρει η ανθρώπινη συνείδηση και ταυτότητα να μεταστραφεί ή περιαχθεί προς τα άνω, για να ευθυγραμμιστεί με την ψυχή, θα δούμε ότι τα ανθρώπινα όντα είναι κάτι περισσότερο από απλώς ένα φυσικό σώμα. Είναι παράγοντες δημιουργικοί, μέσω των οποίων η ψυχή ακτινοβολεί τη θεία δόξα.

1. Η χρήση εδώ του όρου «ηλεκτρικός» είναι πολύ πιο πλατειά από την συμβατική χρήση του όρου της φυσικής επιστήμης. Βλ. για παραδείγματα την Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, Μέρος 3, της Αλίκης Μπέιλη.

ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ

Υπό μια έννοια, δεν υπάρχει τίποτα πιο φυσικό από την ανθρώπινη γονιμότητα, τη σύλληψη και τον τοκετό. Όμως σήμερα, αποτελεί ένα περίπλοκο ζήτημα, έναν τομέα γεμάτο δύσκολες επιλογές για τεχνολογικές επεμβάσεις, γονικά δικαιώματα και καθήκοντα, κοινωνικούς κανόνες και «ανάγκες» της οικονομίας. Οι επίδοξοι

γονείς κατακλύζονται από ένα καταιγισμό συμβουλών και προειδοποιήσεων για αυτά που θα πρέπει και που δεν θα πρέπει να κάνουν. Καμία έκπληξη, λοιπόν, που δειλιάζουν υπό τον αντίκτυπο όλων αυτών, ενώ μάλιστα μερικοί αποφεύγουν πλήρως το ζήτημα.

Μάλιστα, υπάρχουν ενδείξεις ότι, στην εύπορη Δύση

ιδιαίτερα, η τεκνοποιία μετακινείται από την κεντρική θέση που κάποτε κατείχε στην κοινωνία και τείνει να εκλαμβάνεται ως μια ιδιόμορφη επιλογή ενός ιδιαίτερου τρόπου ζωής. Έτσι πρέπει να δίνει μάχη για να επιβιώνει ανάμεσα στις υπόλοιπες άλλες υλιστικές τάσεις.² Αλλά αυτό είναι πολύ ανησυχητικό. Σε καμία περίπτωση το να χαρίζεις μια φυσική μορφή στην ενέργεια της ζωής δεν αποτελεί στοιχείο ενός εκκεντρικού τρόπου ζωής ή ενός «λάιφ στάιλ» αλλά, μια ιερή ευθύνη, η οποία επιτρέπει στη θεία ώθηση της εξέλιξης να εκτυλίσσεται περαιτέρω στον κόσμο. Είναι γεγονός, λοιπόν, ότι το ζήτημα περιπλέκεται και δημιουργούνται σημαντικά εμπόδια.

Όλα αρχίζουν με τη γονιμοποίηση. Αυτό ήταν κάτι που μέχρι πρόσφατα εκλαμβανόταν ως δεδομένο. Κι όμως. Αυξάνουν οι ενδείξεις μιας πτώσης στην αρσενική γονιμότητα σε Ευρώπη και ΗΠΑ, μια πτώση που μερικοί αποδίδουν στην αύξηση της χρήσης και παρουσίας τεχνητών χημικών ουσιών στο περιβάλλον, οι οποίες απομимούνται την επίδραση των οιστρογόνων ορμονών. Συγχρόνως, λόγω κοινωνικών και οικονομικών πιέσεων, κάποιες γυναίκες επιλέγουν να καθυστερούν την έναρξη δημιουργίας οικογένειας σε κάποια ύστερη φάση της σταδιοδρομίας τους. Αλλά η θηλυκή γονιμότητα μειώνεται αξιοσημείωτα μετά τα 35, κάτι που σημαίνει ότι μερικές από αυτές που καθυστερούν ανακαλύπτουν ότι γίνονται ανίκανες να αποκτήσουν παιδιά, ακόμα και μετά από θεραπείες γονιμότητας. Η εναλλακτική λύση είναι να ξεκινά κάποιος μια οικογένεια νωρίς (υποθέτοντας ότι αυτό είναι δυνατόν). Όμως αυτό, ένεκα του τρόπου με τον οποίο είναι δομημένες αυτήν την περίοδο η απασχόληση και η κοινωνική πολιτική, συνεπάγεται γενικά μεγάλη οικονομική θυσία. Ένας συνδυασμός αυτών των τάσεων, μαζί και με άλλους παράγοντες, βοηθά να εξηγήσουμε γιατί, σε μερικά μέρη του κόσμου και ειδικότερα σε Ευρώπη και Ιαπωνία, το ποσοστό γέννησης είναι τώρα κάτω από το επίπεδο που απαιτείται για την ανανέωση του πληθυσμού.

Αυτό το γεγονός, συν τη γήρανση του πληθυσμού, έχει οδηγήσει μερικές κυβερνήσεις να θεσπίσουν νόμους που υποστηρίζουν την τεκνοποιία και τους πολυτέκνους. Μια περαιτέρω εξέταση αυτής της προσέγγισης δεν είναι χρήσιμη εδώ, γιατί θα μπορούσε εύκολα να ξεφύγει σε θέματα κοινωνικής προστασίας της δημιουργίας οικογένειας – με νέους όρους εργασίας ή πολιτικές εκπαίδευσης, και δεν είναι αυτό το θέμα μας στο άρθρο αυτό. Σε κάθε περίπτωση εκείνο που έχει σημασία είναι ότι σήμερα λειτουργούν διάφοροι παράγοντες που καθιστούν ακόμη και την απόφαση να ξεκινήσει μια οικογένεια, κάτι πιο περίπλοκο απ' ό,τι ήταν στο παρελθόν. Εν προκειμένω, η Αλίκη Μπέιλυ κάνει μια ενδιαφέρουσα πρόβλεψη στο βιβλίο της, Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή. Λέει, «[Κατά την επόμενη χιλιετία] η στάση των γονέων απέναντι στα παιδιά τους θα αλλάξει εντυπωσιακά. Θα υπογραμμίζεται συνεχώς η πλευρά της ευθύνης, αν και εκείνη η ευθύνη θα ενδιαφέρεται πρώτιστα για το χρόνο, την ευκαιρία και την ακρίβεια της παραγωγής των μορφών που θα προσλάβουν οι υπό ενσάρκωση ψυχές». (σ. 139). Και συνεχίζει, «Η ιδέα της ανάγκης για γρήγορη

προετοιμασία και παραγωγή μεγάλων οικογενειών μέσω των οποίων το κράτος θα μπορεί να επιτυγχάνει τους σκοπούς του, θα αλλάξουν». Μπορούμε ίσως να βρούμε κάποια προμηνύματα αυτών των ζητημάτων στις τρέχουσες συζητήσεις σχετικά με εάν οι γονείς, ιδιαίτερα οι πολύ νέοι γονείς, απαιτείται να διαθέτουν κάποιο είδος γονικής εκπαίδευσης.

Ας επιστρέψουμε, λοιπόν, στις προκλήσεις του παρόντος: Έχουν εμφανιστεί νέες τεχνολογίες προκειμένου να βοηθήσουν στα προβλήματα μειωμένης γονιμότητας –όπως η τεχνητή γονιμοποίηση (in vitro fertility (IVF))– και νέες κοινωνικές πρακτικές, όπως η εμφύτευση και υποκατάσταση. Εντούτοις, κι αυτά έχουν τις περιπλοκές τους. (Πρέπει να σημειωθεί ότι η λύση της υιοθεσίας δεν καλύπτεται εδώ επειδή το άρθρο επικεντρώνεται στις διαδικασίες της σύλληψης, της εγκυμοσύνης και της γέννησης).

Υπάρχει κάποια διαφορά εάν ένα παιδί συλλαμβάνεται μέσω (IVF); Μια σημαντική διαφορά είναι ότι καταλύεται ο δεσμός που υπάρχει μεταξύ της φυσικής πράξης αγάπης και της σύλληψης. Έτσι, λοιπόν, μια οργανική διαδικασία κατά την οποία ανταλλάσσονται ενέργειες σε διάφορα λεπτοφυή επίπεδα, αντικαθίσταται τώρα από μια τεχνική διαδικασία. Μια άλλη διαφορά είναι ότι, ακόμη και χωρίς να προκύπτει παραβίαση των καθιερωμένων κανόνων συμπεριφοράς, ο βιολογικός πατέρας μπορεί να είναι κάποιος άλλος, πέρα από τον κανονικό σύζυγο ή σύντροφο μιας γυναίκας. Αντίστροφα, επίσης, στην περίπτωση που το γονιμοποιημένο ωάριο εμφυτεύεται σε ξενίστρια, θα μπορούσε να καταλήξει στο περιεργο γεγονός ένα παιδί να έχει ακόμη και τρεις μητέρες: Μία υποκατάστατη μητέρα στην οποία εμφυτεύονται τα ωάρια, μια γενετική μητέρα που δίνει τα ωάρια και μια «κοινωνική» μητέρα αυτή που θα αναθρέψει το παιδί.

Ως τμήμα της διαδικασίας IVF, τα ωάρια γονιμοποιούνται έξω από τη μήτρα, παράγοντας έμβρυα. Προκειμένου να εξασφαλιστεί καλύτερη πιθανότητα επιτυχίας, συνηθίζεται να δημιουργούνται περισσότερα έμβρυα από ότι είναι αυστηρά απαραίτητο, και είναι μάλλον πολύ απίθανο να εμφυτευθούν όλα στη γυναίκα για την οποία δημιουργήθηκαν. Ένας λόγος που ένα συγκεκριμένο έμβρυο μπορεί να μην εμφυτεύεται τελικά είναι όταν οι εξετάσεις δείχνουν ότι είναι φορέας μιας γενετικής ιδιομορφίας ή και ελαττώματος. Πώς όμως θα αποφασιστεί ποιοι είναι οι γενετικοί όροι που συντρέχουν ως λόγοι και δικαιολογούν την μη εμφύτευση ενός εμβρύου; Εδώ προσφέρεται ευρύ πεδίο για ηθικά διλήμματα, και ανοίγεται θύρα στο φάσμα των καταχρήσεων της ευγονικής επιλογής. Μερικοί εύλογα θα υποστήριζαν ότι κάποιο έμβρυο με σοβαρό γενετικό μειονέκτημα δεν θα πρέπει να εμφυτεύεται (εδώ κρύβεται η δυσκολία να αποφασιστεί τι είναι «σοβαρό») ενώ άλλοι επίσης εύλογα θα έλεγαν ότι κάθε έμβρυο είναι ένας εν δυνάμει άνθρωπος και θα πρέπει να του δοθεί η δυνατότητα να ζήσει μέσω της εμφύτευσης.³ Αυτά τα επιχειρήματα ανοίγουν λοιπόν το ζήτημα του τι είναι τέλος πάντων ένα έμβρυο έξω από τη μήτρα. Είναι μια απλή συλλογή κυττάρων, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην ιατρική έρευνα; Ή

μήπως είναι ένα δυνάμει πρόσωπο, με όλα τα δικαιώματα ενός προσώπου;

Η απόφαση πάνω σε τέτοια ζητήματα δεν ανήκει αποκλειστικά στους «ειδήμονες», αλλά γενικά στην κοινωνία, που θα πρέπει να καταπιαστεί με αυτό το ζήτημα. Το αν και υπό ποιες προϋποθέσεις να επιτρέπεται το IVF. Σε όλα αυτά τα ζητήματα είναι σαφές ότι υποβόσκει ένα βασικό ζήτημα: Πότε αρχίζει η ζωή; Οπωσδήποτε, αν γίνεται αποδεκτή η όλη οπτική του προηγούμενου μέρους του άρθρου μας, η ζωή είναι πάντα παρούσα και μέσα στους ποικίλους αναβαθμούς της πολυπλοκότητας της μορφής. Έχοντας αυτό στο νου, ίσως το κομβικό ερώτημα να είναι: πότε αρχίζει η ζωή της προσωπικότητας; Από πνευματικής απόψεως η απάντηση είναι, ότι αυτό γίνεται σαφές στον παρατηρητή όταν εκδηλώνεται η πρόθεση της ψυχής για επιβίωση και άνθηση της ζωής μέσα στη μορφή. Αυτή η απάντηση έχει το προσόν ότι μπορεί να εφαρμοστεί στη ζωή τόσο πριν τη γέννηση όσο και στη ζωή μετά τη γέννηση.

Η δυσκολία βρίσκεται στην εκ μέρους μας έλλειψη ευαισθησίας στη θέληση της ψυχής. Μπορούμε να φανταστούμε ένα μέλλον όπου η κύρια προσπάθεια των γονέων και του υγειονομικού προσωπικού θα κατευθύνεται μέσα από βαθύ διαλογισμό στον ενιαίο στόχο η ψυχή του εισερχόμενου ατόμου να επιδώσει να καθορίσει τη δική της θέληση. Μια άλλη πρόβλεψη από Την Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή ίσως έχει σχέση με αυτή την ιδέα: «Το φως που είναι στους γονείς... επιστημονικά θα

σχετίζεται με το εμβρυακό φως στο παιδί και το νήμα του φωτός που συνδέει γονέα και τέκνο (του οποίου ο ομφάλιος λώρος είναι το [φυσικό] σύμβολο) θα κατασκευαστεί επιδέξια και υπομονετικά. Το παιδί θα έλθει σε ενσάρκωση με το φωτεινό σώμα του, όπως αυτό ήδη ενσωματώθηκε και λειτουργεί μέσα στο φυσικό σώμα, και αυτό θα οφείλεται στην νοήμονα διανοητική εργασία των γονέων». Όταν θα ισχύει αυτή η κατάσταση, τα ζητήματα της αποβολής, των πρόωρων γεννήσεων, και εκείνων που γεννιούνται με απειλητικά για τη ζωή τους γενετικά ελαττώματα, θα μπορούσαν να ιδωθούν με ένα διαφορετικό φως από ό,τι σήμερα. Μέχρι τότε, όμως, η ανθρωπότητα θα πρέπει να καταπίνεται με όλα αυτά τα θέματα με όση λογική και συμπόνια μπορεί να χειριστεί για να μπορέσει να βοηθήσει να φωτιστούν οι δύσκολες επιλογές που πρέπει να γίνουν: Επιλογές που έχουν να κάνουν με την δίκαιη κατανομή των ιατρικών πόρων που έχουν μεγάλο οικονομικό κόστος, σε συνάρτηση με τη φυσική ανθρώπινη ώθηση για αναπαραγωγή. Επιλογές που επιδιώκουν να εναρμονίσουν το ρήμα του νόμου με τις βαθιές ηθικές ενοράσεις της καρδιάς.

2. Βλέπε για παράδειγμα τα αποτελέσματα μιας δημοσκοπήσης στην εφημερίδα The Guardian, 2 Μαΐου 2006: <http://www.guardian.co.uk/frontpage/story/0,1765571,00.html>

3. Ένα άρθρο του William Saletan στο online περιοδικό Slate (<http://www.slate.com/id/2120781/>) αναδεικνύει μερικά από τα περίπλοκα ηθικά και νομικά προβλήματα που ενέχουν οι συζητήσεις αναφορικά με το ζήτημα των εκτός της μήτρας εμβρύων.

ΦΤΑΝΟΝΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Το Ενημερωτικό Δελτίο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης είναι διαθέσιμο σε πολλές ευρωπαϊκές γλώσσες. Τελευταία συλλογίζομασταν τη δυνατότητα να διευρύνουμε το φάσμα επίδρασης της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης και μας φάνηκε ότι η σημαντικότερη περιοχή του κόσμου όπου θα μπορούσαμε και θα έπρεπε να καταβάλουμε αυτήν την προσπάθεια, είναι η Μέση Ανατολή. Έτσι, λοιπόν, έχουμε ξεκινήσει να μεταφράζουμε το Ενημερωτικό Δελτίο στην Αραβική και μαζί μια μικρή συλλογή εντύπων μας. Ένα τεύχος μαζί με μια εισαγωγική επιστολή, έχει αποσταλεί ήδη σε έναν μικρό κατάλογο διευθύνσεων αποδεκτών και το δεύτερο ήδη

ετοιμάστηκε. Στο μέλλον προγραμματίζουμε επίσης να κάνουμε και κάποια διαφήμιση στον αγγλόφωνο και αραβικό τύπο της περιοχής. Επίσης επιδιώκουμε ενεργά να επεκτείνουμε τον κατάλογο ομάδων και ατόμων που μπορούμε να τους στέλνουμε εισαγωγικές πληροφορίες και υλικό στην αραβική. Εάν πιθανώς συμβαίνει να γνωρίζετε κάποιους ή να έχετε επαφές, ή επιθυμείτε να βοηθήσετε με άλλους τρόπους, (που περιλαμβάνουν τη χρηματοδότηση, δεδομένου ότι ειδικά η μετάφραση και η εκτύπωση στοιχίζουν ακριβά) θα ήμασταν πολύ ευτυχείς να έχουμε νέα σας.

Η ΕΠΩΔΟΣ (ΤΟ ΜΑΝΤΡΑΜ) ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Υφίσταται μία ισχυρή υποκειμενική σχέση μεταξύ όλων των εξυπηρετητών του Σχεδίου. Αυτός ο συνεκτικός, ολοκληρωμένος όμιλος διαβιβάζει πνευματική ενέργεια προς όλες τις περιοχές της ανθρώπινης σκέψης και δράσης προς ενδυνάμωση της παγκόσμιας ενότητας και των ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Άνδρες και γυναίκες καλής θέλησης συνδέονται νοερά κάθε μέρα στις 5 μ.μ. της τοπικής τους ώρας χρησιμοποιώντας την ακόλουθη σύντομη αφιέρωση, σιωπηλά και με εστιασμένη προσοχή:

Είθε η Δύναμη της μιας Ζωής να διαχυθεί μέσω του ομίλου όλων των αληθινών εξυπηρετητών

Είθε η Αγάπη της μιας Ψυχής να χαρακτηρίζει τη ζωή όλων όσων επιζητούν να βοηθήσουν τα Μεγάλα Όντα

Είθε να εκπληρώσω το μέρος μου στο ενιαίο Έργο με αυταπάρνηση, αβλάβεια και ορθό λόγο.

ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ ΕΙΝΑΙ μια στάση σεβασμού απέναντι σε όλες τις μορφές της ζωής.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ - Αναδυόμενες ενδείξεις ομαδικής υπηρεσίας

Η 25η Ετήσια της Παγκόσμιας Ημέρας Ειρήνης

Η Παγκόσμια Ημέρα της Ειρήνης (Ημέρα Ειρήνης) θα τελεστεί την 21η Σεπτεμβρίου 2006. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το 1981 συμφώνησε ομόφωνα το άνοιγμα της τακτικής ετήσιας συνόδου κάθε Σεπτέμβριο να αφιερώνεται επίσημα και να τηρείται ως διεθνής ημέρα ειρήνης, για να «τιμάται η μνήμη και να ενισχύονται τα ιδανικά της ειρήνης εντός και μεταξύ όλων των εθνών και λαών». Επομένως κάθε έτος την 21η Σεπτεμβρίου, άτομα, κοινότητες και οργανισμοί γιορτάζουν παγκοσμίως την Ημέρα Ειρήνης με την διοργάνωση τοπικών εκδηλώσεων ή απλά με το άναμμα ενός κεριού ή ενός διαλογισμού για την ειρήνη. Η Ημέρα Ειρήνης είναι μια μοναδική ευκαιρία να στραφεί η προσοχή όλων στα μύρια όσα μικρά και μεγάλα κάνουν άτομα και οργανώσεις σε όλο τον κόσμο, όλο το έτος, για να γίνει αυτός ο κόσμος καλύτερος. Είναι ένα καταλυτικό γεγονός που βοηθά και συνενώνει τις πολλές και διάφορες κινήσεις που εργάζονται για πιο ειρηνικό και βιώσιμο κόσμο. Οι εκδηλώσεις και οι δραστηριότητες περιλαμβάνουν εφέτος συναυλίες, παρελάσεις, διασκέψεις, φεστιβάλ, συγκεντρώσεις, προγράμματα υπηρεσίας, εκδηλώσεις, δραστηριότητες παιδιών, διαγωνισμούς τέχνης και εκθέσεων και άλλα, τα οποία προγραμματίζουν περισσότερες από 1000 οργανώσεις σε περισσότερα από 100 έθνη.

Στην διεύθυνση www.internationaldayofpeace.org καταχωρούνται πληροφορίες για μεγάλο αριθμό από τις εκδηλώσεις αυτές, ανάμεσα στις οποίες περιλαμβάνονται: –Ο Εορτασμός εκ μέρους των Ηνωμένων Εθνών

στην έδρα των Η.Ε. Στην τελετή περιλαμβάνεται η κρούση της καμπάνας της ειρήνης από το Γενικό Γραμματέα και η τήρηση ενός λεπτού σιγής για την ειρήνη. –Μια δορυφορικά αναμεταδιδόμενη εκδήλωση με εκατοντάδες παιδιών. –Μια υψηλού επιπέδου διαθρησκευτική διάσκεψη για την ειρήνη που θα την παρακολουθήσουν Υπουργοί, θρησκευτικές ΜΚΟ και αντιπροσωπείες των Η.Ε. –Η απονομή του βραβείου για την Εκπαίδευση Ειρήνης της ΟΥΝΕΣΚΟ στο δικαστή Christopher Gregory Weeramantry από το Σρι Λάνκα. –Χιλιάδες ολονυκτίες ειρήνης, μεγάλες και μικρές. –Ένα λεπτό σιγής στη μία το μεσημέρι από περισσότερους από 200.000 διαδηλωτές ειρήνης από κάθε έθνος που θα εκφράζουν την ευχή «Επί γης Ειρήνη». –Μουσική για την Ειρήνη αφιερωμένη στην Ημέρα Ειρήνης, από μουσικούς και ερμηνευτές σε όλο τον κόσμο. –Προσφορά εθελοντικής υπηρεσίας για την ειρήνη στην κοινότητα. –Κωμωδία για την ειρήνη σε 28 πόλεις παγκοσμίως. –Το 4ο ετήσιο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Ταινιών Ειρήνης. –Η Συναυλία της Διεθνούς Ημέρας Ειρήνης που θα είναι ένα δώρο τηλεοπτικό γεγονός. –Ειρήνη στο Σχολείο, πρόγραμμα που παρουσιάζει στα παιδιά την ειρήνη. –Πετώντας τα Περιστερία της Ειρήνης. Μια πρωτοβουλία της Δρ Jane Goodall, αγγελιοφόρου Ειρήνης των Η.Ε, όπου «γιγαντιαίες μαριονέτες περιστέρων ειρήνης θα πετούν στις χώρες όλης της υδρογείου».

Για περισσότερες πληροφορίες www.InternationalDayOfPeace.org www.CultureOfPeace.org

«Ζούμε σε καιρούς ταραχής και αλλαγών, ενώ αγωνιζόμαστε να περάσουμε σε ένα μέλλον ενότητας και δικαιοσύνης για όλους. Τέτοιες εποχές υπάρχει μια βαθιά ανάγκη για όραμα, γιατί έχει λεχθεί ότι «εκεί που δεν υπάρχει όραμα, οι άνθρωποι χάνονται». Για να έρθουμε σε επαφή με αυτό το όραμα, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχει ένας γενναιοδωρος Σκοπός, που αποκαλείται με πολλά ονόματα –Θεός, Παγκόσμιος Νους, Βουδδική Φύση– και κατευθύνει την εξέλιξη της συνειδησης. Με αυτή τη μεγάλη Θέληση- για-το-Καλό του παντός, η ανθρωπότητα μπορεί να συνεργαστεί, φτάνει να το διαλέξει. Όταν το μεγαλύτερο αγαθό του συνόλου θα μας παρακινεί να συγχωνεύουμε τις ατομικές μας θελήσεις με αυτή τη θεία θέληση, τότε το όραμα του επόμενου βήματος στην εξέλιξη θα μπορεί να αποκαλυφθεί, και θα μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με το Σχέδιο.

Το σχέδιο υπάρχει στον κόσμο των Ιδεών, σε ανώτερα επίπεδα του Συμπαντικού Νου από ότι ο ανθρώπινος νους. Οι Φύλακες αυτού του Σχεδίου, που αποκαλούνται από μερικούς πνευματική Ιεραρχία, είναι οι Άγιοι, οι Μποντισάττβα και οι Αβατάρ όλων των εποχών, οι Οποίοι έχουν υπερβεί το ανθρώπινο στάδιο συνειδησης και εργάζονται ακατάπαυστα με Ιδέες. Έτσι είναι σε θέση

να παρουσιάζουν στη διάνοια, εκείνων των ανθρώπων, που η πίεση της παρόρμησης που νοιώθουν να υπηρετήσουν αφυπνίζει εντός τους την ενόραση, όσα είναι εξαιρετικά αναγκαία για την κάθε δεδομένη εποχή. Αυτό συμβαίνει όποτε κάποιο άτομο ή ένας όμιλος μέσα από μια φευγαλέα αναλαμπή θεάται μιαν απέραντη, άχρονη Ιδέα, όπως η δικαιοσύνη ή το ωραίο, διαμορφώνοντας τα σε ιδανικά. Αυτά τα ιδανικά λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες και περιστάσεις και δημιουργούν τον πολιτισμό και τις ιδεολογίες εκείνης της περιόδου.

Ποιοι θα μπορούσε να είναι οι άμεσοι στόχοι του Σχεδίου για αυτήν την εποχή; Φαίνεται μάλλον λογικό να προτείνουμε ότι το Σχέδιο οπωσδήποτε συμπεριλαμβάνει τη βελτίωση του επιπέδου της ανθρωπίνης συνειδησης, προκειμένου εκείνοι που έχουν ανοιχτό μυαλό και προοδευτική σκέψη να μπορούν να αρχίσουν να χρησιμοποιούν την ενόραση, ερχόμενοι σε επαφή με τον κόσμο των Ιδεών και να μπορούν να αρχίσουν να σκέπτονται πιο καθαρά. Μια τέτοια ωρίμανση της συνειδητής αντίληψης θα μπορούσε να οδηγήσει σε πιο σοφά οργανωμένες βιοτικές συνθήκες. Θα μπορούσαμε τότε να εκτυλίξουμε την εξελικτική μας δυναμική απο-

τελεσματικότερα. Η διεθνής κατάσταση χρειάζεται να ξεκαθαριστεί: κάθε έθνος θα πρέπει να αντιμετωπίσει τα εσωτερικά προβλήματά του, προάγοντας την τάξη, τη σταθερότητα και, προ πάντων, την ελευθερία, όχι μέσω της ένοπλης επιβολής κάποιας ομάδας εξουσίας, αλλά με τη σοφή εκτίμηση των αναγκών ολόκληρου του λαού, χωρίς να εξαιρείται κάποια ομάδα. Κάθε έθνος θα πρέπει να συνειδητοποιήσει την ευθύνη του απέναντι σε όλα τα άλλα έθνη, αλλά και την αμοιβαία σχέση που συνδέει και υπάρχει μεταξύ όλων των μερών της ζωής του κόσμου μας. Αυτή η αναγνώριση μιας υποκειμενικής σύνθεσης που κρύβεται κάτω από την ποικιλομορφία των μορφών μπορεί να οδηγήσει σε μια αμοιβαία αλληλεπίδραση στον τομέα των οικονομικών, που είναι ένας από τους σημαντικότερους τομείς αυτή τη στιγμή.

Η παροχή επαρκούς τροφής, ιματισμού, στέγης, μόρφωσης και υγιεινής σε εκείνους που σε όλα τα μέρη του κόσμου αγωνίζονται να τα εξασφαλίσουν, γιατί τώρα τα στερούνται, θα αποφέρει μια αλλαγή στην παγκόσμια ψυχολογία, που θα οδηγήσει στην πολυπόθητη εποχή ειρήνης και αφθονίας. Ο εγωισμός και η πλεονεξία καθιστούν αυτό το πρόβλημα δυσεπίλυτο, αλλά στην πραγματικότητα είναι σχετικά απλό, φτάνει να μη περιπλέκε-

ται από στατιστικές και ρητορικές. Τέλος, θα πρέπει να ωριμάσει η ιδέα της ομαδικότητας, με επακόλουθο τη γενικότερη έμφαση στο αγαθό της ομάδας, την κατανόηση της ομάδας, την αμοιβαία ομαδική σχέση, και την ομαδική καλή θέληση. Υπάρχουν ήδη σαφείς ενδείξεις ότι αυτό το ιδανικό για έναν καλύτερο κόσμο πραγματοποιείται: – παραδείγματος χάριν μέσα από το έργο των πολλών και διάφορων αστικών κοινωνικών οργανώσεων. Καμία από αυτές τις αλλαγές στην ανθρώπινες ζωή και σκέψη δεν μπορεί να επιβάλλεται από κάποια ομάδα, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο θα παραβίαζε την κεντρική αρχή της ελευθερίας. Θα πρέπει μάλλον η ίδια η ανθρωπότητα να συνειδητοποιήσει τη λογική και την ανάγκη τέτοιων αλλαγών και να εργαστεί να τις εφαρμόσει.

Η ανθρωπότητα, επομένως, έχει έναν ουσιαστικό ρόλο να παίξει προκειμένου να λάβει δημιουργική έκφραση το Σχέδιο. Ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να βοηθήσουμε είναι με την καθημερινή χρήση και τη διανομή της Μεγάλης Επίκλησης, που είναι μια από τις παλαιότερες και ισχυρότερες προσευχές που έχουν ποτέ δοθεί στην ανθρωπότητα: Όλοι όσοι την χρησιμοποιούν παράγουν ισχυρές αλλαγές τόσο εντός τους όσο και στο περιβάλλον τους».

Παγκοσμίως όλα τα συστήματα που επάξια θεωρούνται φιλοσοφικά αναγνωρίζουν δύο παράγοντες: το πνεύμα και την ύλη, την πουρούσα και την πρακρίτι. Τείνουμε συχνά να συγχέουμε τους όρους «Πνεύμα και ύλη» με όρους όπως «ζωή και μορφή» ή «συνείδηση και φορέας συνείδησης». Είναι συναφείς αλλά θα αποκτούσαμε καθαρότερη προοπτική αν συνειδητοποιούσαμε πως είναι ορθότερη η χρήση των λέξεων Πνεύμα και ύλη για τα προ της εκδήλωσης ή της γέννησης ενός ηλιακού συστήματος. Όταν το Πνεύμα και η ύλη αλληλοσχετισθούν στη διάρκεια της εκδήλωσης και λήξει το πραλαγιακό διάλειμμα ή μεσοδιάστημα δύο συστημάτων, τότε αρμόζουν περισσότερο οι όροι ζωή και μορφή ή συνείδηση και φορείς της, δεδομένου ότι κατά την περίοδο της αφαίρεσης συνείδηση δεν υπάρχει, μορφή δεν υπάρχει, ούτε και υπάρχει ζωή εκδηλούμενη σαν δρώσα αρχή. Υπάρχει Πνεύμα-ουσία αλλά σε κατάσταση ηρεμίας, τέλει ουδετερότητας, αρνητικότητας και παθητικότητας. Κατά την εκδήλωση τα δύο αυτά προσεγγίζονται• αλληλενεργούν• η δραστηριότητα εκτοπίζει την ηρεμία• η θετικότητα παραγκωνίζει την αρνητικότητα• η κινητικότητα αντικαθιστά την παθητικότητα και οι δύο πρωτογενείς παράγοντες δεν είναι πια ουδέτεροι μεταξύ τους αλλά έλκουν κι απωθούν, επενεργούν και χρησιμοποιούν. Μόνο τότε είναι δυνατό να έχουμε μορφή που εμψυχώνεται από ζωή και συνείδηση που εκδηλώνεται μέσω κατάλληλων φορέων.

Πώς μπορεί να εκφρασθεί αυτό; Με όρους πυρός, όταν δύο ηλεκτρικοί πόλοι έρχονται σε συγκεκριμένη σχέση, εκδηλώνεται θερμότητα και φως, σύμφωνα με την αποκρυφιστική όραση και αίσθηση. Η παραπάνω σχέση επέρχεται και τελειοποιείται διαρκούς της εξελικτικής διαδικασίας. Η θερμότητα και το φως προκύπτουν απ' την ένωση των δύο πόλων, ή τον απόκρυφο γάμο του αρσενικού και του θηλυκού, του Πνεύματος (πατρός) και της ύλης (μητρός). Με φυσικούς όρους η ένωση αυτή δημιουργεί το αντικειμενικό ηλιακό σύστημα, τον Υίο του Πατρός και της Μητρός. Με υποκειμενικούς όρους δημιουργεί τον Ήλιο σαν το ολικό άθροισμα των ποιοτήτων του φωτός και της θερμότητας. Με όρους πυρός, από την ένωση ή την ενοποίηση του ηλεκτρικού πυρός (Πνεύματος) και του πυρός δια τριβής (ενεργοποιημένης ύλης) παράγεται ηλιακό πυρ. Το τελευταίο θα διακρίνεται πάνω απ' όλα για την εξελικτική του ανάπτυξη και για τη βαθμιαία αύξηση της έντασης της θερμότητας που θα νιώθουμε και του φωτός που θα βλέπουμε.

(Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σ. 226-8).

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Από την εστία του Φωτός,
μέσα από τη διάνοια του Θεού,
ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης,
μέσα από την καρδιά του Θεού,
ας διαχυθεί η αγάπη
μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο
όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή,
ο σκοπός ας καθοδηγεί
τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων.
Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι
γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε
φυλή των ανθρώπων,
το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός
ας πραγματοποιηθεί
και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ)

Από την εστία του Φωτός,
μέσα από τη διάνοια του Θεού,
ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης,
μέσα από την καρδιά του Θεού,
ας διαχυθεί η αγάπη
μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο
όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή,
ο σκοπός ας καθοδηγεί
τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων.
Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι
γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε
φυλή των ανθρώπων,
το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός
ας πραγματοποιηθεί
και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΣΥΜΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΟΡΘΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ISSN 0818-4984

Η Παγκόσμια Καλή Θέληση είναι ένα διεθνές κίνημα που βοηθά στην κινητοποίηση της ενέργειας της καλής θέλησης και στη δόμηση ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Ιδρύθηκε το 1932 ως μια δραστηριότητα υπηρεσίας του Λούσις Τραστ. Το Λούσις Τραστ είναι ένα κατοχυρωμένο μορφωτικό ίδρυμα στην Μεγάλη Βρετανία. Στις ΗΠΑ αποτελεί μη κερδοσκοπικό μη φορολογούμενο εκπαιδευτικό οργανισμό. Στην Ελβετία καταχωρείται ως μη κερδοσκοπικός σύλλογος. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ αναγνωρίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη ως Μη Κυβερνητική Οργάνωση και εκπροσωπείται σε τακτικές απολογιστικές συνεδριάσεις στα Γραφεία του ΟΗΕ. Το Λούσις Τράστ περιλαμβάνεται στον κατάλογο συμμετεχόντων του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών.

Το Δελτίο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης εκδίδεται τρεις φορές το χρόνο. Εκτός από αναφορές σε τρίτους, τα κείμενα γράφονται αποκλειστικά από τα μέλη της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης. Προσφέρονται αντίτυπα προς περαιτέρω διάθεση και διανομή ύστερα από κάθε σχετικό αίτημα. Το Δελτίο διατίθεται επίσης στα Ολλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ιταλικά, Πορτογαλικά, Ρωσικά, Ισπανικά και Σουηδικά.

www.worldgoodwill.org είναι η διεύθυνση της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης στο διαδίκτυο. Το δελτίο διατίθεται και από αυτή τη διεύθυνση.

Η Παγκόσμια Καλή Θέληση επαφίεται αποκλειστικά σε δωρεές προκειμένου να συνεχίζει το έργο της. Το Δελτίο διανέμεται δωρεάν για να διατίθεται όσο ευρύτερα γίνεται. Όμως οι δωρεές χρειάζονται πάντοτε για αυτή την υπηρεσία και εκτιμώνται ιδιαίτερος.

3 Whitehall Court
Suite 54
London SW1A 2EF
UK

1 Rue de Varembe
Case Postale 26
CH-1211 Geneva 20
SWITZERLAND

120 Wall Street
24th Floor
New York NY10005
USA